

Direkt efter 5-dagars åkte en liten men naggande god trupp från klubben till Finland för att uppleva orienterings-VM på plats. Här följer en liten rapport om våra upplevelser.

VM i Finland

Lördagskvällen direkt efter 5-dagars i juli rullade vi ombord på båten för transport över Östersjön. Vi, det var Hasse, Ulla och Widén i den första bilen, C-G, Sara och Christer i den andra samt Fimpen, Hasse G, Marting Groth och undertecknad i den tredje och sista. Överfarten skedde utan större problem, det enda var väl när C-G insåg att hans kåldolmsberg på tallriken i restaurangen skulle betalas efter vikt...

Tidigt, tidigt dagen efter nådde vi Åbo i Finland och började stressa mot Tammerfors, dit vi hann med flera minuters marginal till Ullas start i den första publiktävlingen. Denna publiktävling hade samma TC som den nyinförda Sprintdistansen i VM som skulle avgöras på eftermiddagen.

Efter att vi fått prova på den finska VM-terrängen som kort och koncist skulle kunna sammanfattas som grön, var det alltså bara att bänka sig för att heja på världseliten. Och vi blev inte besvikna. Jimmy Birklin och Jörgen Olsson inledde VM med att ge Sverige två medaljer direkt, ett guld och ett brons. Visserligen i sprint, en distans som vi ägnat större delen av resan åt att gnälla på, men det var glömt nu...

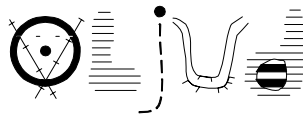
Därefter åkte vi till KFUK:s vandrarhem i i centrala Tammerfors där vi skulle bo. Det var jättefint och hade ett jättestort och välrustat kök. Eller hur det nu var... Nåja, vi hade tak över huvudet och jag slapp sova i något av snarkrummen, så man ska väl inte klaga.

Veckan rullade på med ännu fler VM-tävlingar. I den klassiska tävlingen gick det inte så jättebra för Sverige, men

med Storbildsskärm på TC, GPS-uppföljning av löparna och tätt mellan TV-kamerorna i skogen var det enormt spännande i alla fall. Mest spännande var dock damernas stafett. Efter att ha gått starkt på slutet så skickade det svenska laget ut Gunilla Svärd på sista för att bärga ett säkert silver efter de omöjliga finskorna. På slutet kunde man dock se via TV-kamerorna hur Gunilla bommade och att Hanne Staff, Norge närmade sig. Ner mot sista gick de varsitt vägval och man kunde se hur båda närmade sig kontrollen, men det var svårt att avgöra vem som låg först... Vid stämplingen var Gunilla sekunden före, vilket Hanne snabbt plockade in och sen låg båda jämsides hela vägen in och över mållinjen, vilket gjorde att målfoto fick avgöra – till silver för Sverige och allmänt jubel i den blågula klacken.

Herrarnas stafett gav dock ingen anledning till jubel. Svensk ledning efter två sträckor, men sen sprang sprintmedaljörerna Olsson och Birklin, den första dåligt och den andra på sig en muskelbristning och tvingades bryta. Roligast var att deltidsörebroaren Radek Novotny fick vara med och ta bronsmedalj med Tjeckien. Starkt!

Publiktävlingarna rullade också på, i fortsatt lika grön och tungsprungen terräng. Vi härjade väl inte direkt sönder toppskiktet på resultatlistorna, våra största hopp, syskonen Garpenlund var lite bromsade, Sara av en förkylning, Christer av att springa H12-banor då H10-klass saknades. Även Widén var lite krasslig i början,

men kom igång längre fram i veckan och fastnade till och med i arrangörens webbfotogalleri. Martin sprang på grund av en knäskada ingenting utan skötte VM-rapporteringen åt webportalen Alternativet.

Sista dagen åskådade vi på Kortdistansen där Sverige tog två medaljer genom Jenny Johansson (silver) och Gunilla Svärd (brons). I herrklassen var Mats Troeng bäst på en 6:e plats. Kan också säga att det var MÅKTIGT att stå mitt i Pohjantätklacken när det blev klart att 21-åriga Pasi Ikonen skulle ta hem guld på herrsidan. Det du Harlén!

Avslutningsvis kan man väl säga att bra och utslagsgivande VM-terräng definitivt inte är det samma som fin och rolig, att det var gott med buffé på båten hem (tack Hasse och Ingemar!), samt att det nog var tur att inte finska skidlandslagsledningen fick tag på lille Christer. Med tanke på hans energi skulle jag tippa på att de ur honom skulle kunna utvinna nåt preparat som skulle få hemoheskurerna att framstå som rena sömnmedlet...

Hyvvä! /Oskar

I år kommer 25-manna att gå lördagen den 29 september vid Tullinge flygfält ca 20 km söder om Stockholms centrum. Vi hoppas att även i år kunna anmäla 3 lag.

Busstransport kommer att ordnas på lördag morgon utom för de första startande som åker upp på fredag kväll.

Plats är bokad på vandrarhemmet Klubbensborg för de som vill stanna kvar till söndag. En av bussarna kommer troligtvis att åka hem på lördag och den andra på söndag.

Anmäl Er på hemsidan eller till undertecknad så fort som möjligt.

För ev. upplysningar eller frågor kontakta:

Lars Ekström, tel. 244963